

Sygn. akt: III U 1603/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 listopada 2013r. w O.

sprawy z odwołania D. P.

przeciwko Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Likwidatorowi Funduszu Alimentacyjnego

o umorzenie należności

na skutek odwołania D. P.

od decyzji Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Likwidatora Funduszu Alimentacyjnego

z dnia 12.08.2013r. **nr** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 1603/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.08.2013r. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako Likwidator Funduszu Alimentacyjnego odmówił D. P. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z tego funduszu oraz 5 % opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu za okres od marca 2000r. do kwietnia 2004 r. w łącznej kwocie 19.740zł.

D. P. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Podniósł, że zaległości dotyczą okresu, gdy odbywał karę pozbawienia wolności, a więc nie powstały z jego winy. Stwierdził, że aktualnie także przebywa w zakładzie karnym do 2016r. Wprawdzie pracuje, lecz jego zarobki są niskie. Podniósł, że nie posiada żadnego majątku i nie przypuszcza, aby jego możliwości zarobkowe poprawiły się po opuszczeniu zakładu karnego.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako Likwidator Funduszu Alimentacyjnego wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł, że z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów

związanych z działalnością funduszu na koncie D. P. na dzień 12.08.2013r. figuruje zadłużenie za okres od marca 2000r. do kwietnia 2004r. w wysokości 19.740zł.

W ocenie Prezesa ZUS w przypadku odwołującego nie zachodzą wymagane art.68 ust.1 ustawy z dnia 28.11.2003r. o świadczeniach rodzinnych - szczególne okoliczności uzasadniające umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego. Prezes ZUS stoi na stanowisku, że korzystanie z w/w przepisu winno mieć charakter wyjątkowy i nie powinno następować w sytuacjach, gdy realizacja zobowiązań wobec funduszu jest w jakimś stopniu realna, nawet jeśli czasowo odległa.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

w niniejszej sprawie bezsporne jest, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wypłacał świadczenia z funduszu alimentacyjnego w zastępstwie D. P. na rzecz uprawnionych dzieci: S. P. oraz K. P. w okresie od marca 2000r. do kwietnia 2004r.

Z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu na koncie D. P. na dzień 12.08.2013r. figuruje zadłużenie za okres od marca 2000r. do kwietnia 2004r. w wysokości 19.740zł.

Egzekucja prowadzona przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Ostrowi M.. jest bezskuteczna. Nadto oprócz należności z likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego prowadzi on także egzekucje na rzecz innego wierzyciela.

D. P. odbywa karę pozbawienia wolności do 15.05.2016r. Jest zatrudniony w w/w zakładzie odpłatnie od dnia 02.04.2013r. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie, jakie D. P. otrzymał od kwietnia 2013r. do czerwca 2013r., wyniosło 226,68zł brutto. Z wynagrodzenia tego dokonywane jest potrącenie egzekucyjne.

D. P. nie posiada majątku nieruchomego na terenie powiatu (...).

W dniu 14.06.2013r. D. P. złożył wniosek do Prezesa ZUS o umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego, motywując to przebywaniem w zakładzie karnym oraz faktem posiadania innego zadłużenia.

Zgodnie z **art.68 ust.1** ustawy z dnia 28.11.2003r. o świadczeniach rodzinnych (tekst jedn. Dz. U. z 2006r, Nr 139, poz.992 ze zm.) - w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której prowadzona jest egzekucja alimentów, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy zależne było od ustalenia sytuacji zdrowotnej i rodzinnej odwołującego oraz oceny, czy zachodzą przesłanki do uznania tej sytuacji za przypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 68 ust. 1 w/ w ustawy.

Odwołujący w swym wniosku o umorzenie należności oraz w odwołaniu nie powoływał się ani na swą sytuację zdrowotną ani rodzinną. Jedynym argumentem jest to, że przebywa w zakładzie karnym do 2016r. Nadto odwołujący zakłada, że wyjściu na wolność także nie będzie w stanie zwrócić należności wypłaconej przez fundusz alimentacyjny.

W ocenie Sądu okoliczności takie nie znajdują oparcia w art.68 w/w ustawy, a zatem nie mogą skutkować uwzględnieniem odwołania.

D. P. urodzony jest dnia 12.03.1966r. Zatem w chwili planowego wyjścia z zakładu karnego będzie miał 50 lat. Będzie zatem nadal w wieku produkcyjnym i będzie miał potencjalną możliwość spłaty zadłużenia. Nadto nie można wykluczyć, że D. P. skorzysta z dobrodziejstwa warunkowego przedterminowego zwolnienia i wyjdzie na wolność wcześniej. Okoliczność, że aktualnie zarobki odwołującego, które uzyskuje w zakładzie karnym, są niskie, nie stanowi podstawy do zwolnienia odwołującego od powinności zwrotu kwoty, która była wypłacona na fundusz na rzecz jego dzieci, gdy on z tego obowiązku wywiązać się nie mógł. Nadto Sąd miał na uwadze, że z

wynagrodzenia odwołującego jest prowadzona egzekucja. Umorzenie należności wobec funduszu alimentacyjnego w sposób nieuzasadniony preferowałoby pozostałego wierzyciela D. P., który przecież w dalszym ciągu egzekwowałby swe należności z wynagrodzenia odwołującego. Nie można także wykluczyć, że w przyszłości odwołujący otrzyma świadczenia, z których fundusz także będzie mógł się zaspokoić.

Nadto Sąd miał na uwadze także okoliczność, że ZUS wypłacał z funduszu alimentacyjnego przez wiele lat alimenty na rzecz dwojga dzieci odwołującego. W ocenie Sądu odwołujący winien mieć poczucie, iż ciąży na nim powinność przynajmniej częściowej spłaty tego zobowiązania.

Sąd uznał, że nie zachodzą podstawy do umorzenia całości zadłużenia i odwołanie oddalił. Uwzględnienie odwołania niczego nie zmieniłoby w sytuacji majątkowej odwołującego. Powodem, który przyświecał mu w złożeniu wniosku o umorzenie zaległości, była chęć uniknięcia egzekucji w przyszłości. Tymczasem nie można wykluczyć, że wówczas jego sytuacja materialna poprawi się na tyle, aby podolać spłacie tego zadłużenia. W przekonaniu Sądu ustawodawca w art.68 w/w ustawy przewidział możliwość umorzenia należności, aby ulżyć finansowo osobie, która spłaca swe zadłużenie, lecz sytuacja zdrowotna lub rodzinna powoduje, że obciążenie to przerasta w danym momencie jego możliwości. W przypadku odwołującego taka sytuacja nie zachodzi.

Jednocześnie na marginesie wspomnieć należy, że niniejszy wyrok nie stoi odwołującemu na przeszkodzie do ponownego ubiegania się o umorzenie w sytuacji, gdy sytuacja odwołującego będzie uzasadniała skorzystanie z dobrodziejstwa art.68 powoływanej powyżej ustawy.

Z powyższych względów Sąd oddalił odwołanie na mocy **art.477¹⁴§1 kpc.**